

deres Arbejdere: Nu kan vi ikke længere nøjes med 8 Timers Arbejdsdag, nu er de i Danmark begyndt at arbejde i 9 Timer. Man maa derfor ikke tro, at den Fordel, der muligt kunde være derved, vilde blive forbeholdt os. Den højtærede Minister smiler, men dette Smil viser, hvor lidt han overhovedet forstaar af moderne sociale Forhold. Dem har han ikke Anelse om. Han drømmer sig endnu tilbage til sin Barndomstid, og dér vilde den Stilling, han indtager, sikkert have været paa sin Plads. Man maa huske paa, at 8 Timers Arbejdsdagen er ikke noget, Danmark har for sig, men alle de omliggende Lande har samme Arbejdstid. Derfor er der Arbejdsløshed, siger den højtærede Minister. Ja, hvis den højtærede Minister kan faa Arbejderne til at forstaa, at hvis de arbejder i 10 Timer, bliver der Plads til flere Arbejdere, saa er han en Troldmand. Men jeg tror, at Husmændene, Landboerne, kan han ikke faa til at forstaa dette.

Men der er en Ting til, den højtærede Minister synes at glemme. Han synes at glemme, at dem, han vender sig imod, i Grunden er Folk, der er ude fra Landet. Vi maa jo huske paa, at vel er der en Del ude paa Landet, som har Interesse i, at der er lang Arbejdstid og lille Arbejds løn, og jeg indrømmer, at den højtærede Minister er en ypperlig Repræsentant for den Del. Men det er kun en meget lille Del af det danske Landbrug, der er saaledes stillet. Den Del af det danske Landbrug, der skal leve ved eget Arbejde og af eget Arbejde, er jo i højeste Grad interesseret i, at Arbejdernes Kaar bliver gode, at de faar ordentlig Løn, for netop derigennem bliver ogsaa deres Kaar bestemt. Kun den Del af det danske Landbrug, der skal leve af andres Arbejds kraft, Storlandbruget, kun den Del af Landbruget dækker den højtærede Ministers Udtalelser, og i ganske særlig Grad dækker hans Udtalelse ikke den danske Husmandsstand. Den danske Husmandsstand er mere end nogen anden interesseret i, at der i Danmark, og ogsaa andre Steder, er en økonomisk velstillet Arbejderstand. Den højtærede Minister fortalte jo, at hver Gang Smørret steg en Øre, betød det en Million mere hjem til Danmark om Aaret. Det er vist rigtigt, men den højtærede Minister ved ogsaa, at hver Gang der er et Fald i Smørprisen eller i Flæskeprisen paa det engelske Marked, der bestemmer vore Priser herhjemme ogsaa, og man da spørger, hvad Grunden er, saa vil det i næsten alle Tilfælde lyde: Det er, fordi der er daarlige Arbejds vilkaar i England;

den engelske Arbejder er vor Hovedkunde, det er ham, der køber største Delen af vort Flæsk og vort Smør. Men tror den højtærede Minister nu, at det, som de konservative Partier saa inderlig gerne vil, at trykke den danske Arbejders Levevilkaar længere ned, at det kan lade sig gøre, uden at det ogsaa indvirker andetsteds? Nej, Forholdet vil vel være det, at hvis man bryder 8 Timers Arbejdsdagen i dette ene Land, vil man i andre Lande spille dette Lands Arbejdere ud imod sine egne Arbejdere. Bryder man 8 Timers Arbejdsdagen her og faar Lønnen sat langt ned, saa vil man ogsaa i andre Lande tvinge Lønnen ned og tvinge Arbejderne bort fra 8 Timers Arbejdsdagen. Ellers, vil det lyde dér, kan man ikke konkurrere. Men naar man gør det i England, vil det betyde, at Smørprisen falder, og hver Gang den falder med en Øre, vil vi blive en Million fattigere. Derfor synes jeg, den højtærede Minister skulde være en lille Smule varsom, for netop ved at gaa saa haardt i Rette med Arbejderne kan han nemt medvirke til, at ogsaa Landbruget faar daarlige Kaar. Jeg tror, det er en Opfattelse, der mere og mere begynder at gøre sig gældende i Landbokredse, i den arbejdende Del af det danske Landbrug, at i en økonomisk velstillet Arbejderstand, der er i Stand til at optage en Del af vore Produkter, der kan aflaste en Del af vort Marked, at netop deri ligger ogsaa den bedste Betyggelse for, at Landbruget i den kommende Tid kan arbejde under nogenlunde betryggende Forhold.

Men lad gaa endda med alt dette, hvis den højtærede Minister ikke havde glemt en Ting, eller rettere sagt undladt at svare paa en Ting. Forholdet er jo det, at naar man hørte den højtærede Minister tale med sin ejendommelige Stemmeføring, og naar man læser hans Tale igennem, maa man sige, at den er holdt med en vis Kraft, og den staar ogsaa godt paa Papiret. Men der er et Hul i den Tale, og det er det Hul, som gør, at hele Talen i sig selv bliver betydningløs. For det, der i Øjeblikket interesserer hele den danske Befolkning, det, der i Øjeblikket i ganske særlig Grad interesserer Arbejderne og interesserer den danske Husmandsstand, det er, hvorledes vi finder Plads til det Fødselsoverskud, som fremkommer hvert Aar, og som er den væsentlige Aarsag til den Arbejds løshed, vi har. Vi maa jo huske paa, at af de arbejdsløse, der gaar inde i Byerne, hører de fleste til os ude paa Landet. Det er Børn af den danske Husmand, der gaar arbejdsløse derinde, og derfor faar han i sin Stil-